

वि+चव+आच्छादने (ढाका) अपवारणे । “प्रेक्ष्य स्थितां सहचरीं व्यावधाय देहम्” रघुः । “व्यवधाति दर्भ-पिङ्गूलानि” सांख्यब्रा० १८।८ । “अन्तर्ज्ञां व्यवधा पुंस्मिन् अन्तर्ज्ञिरपवारणम्” अमरः । “उदयाचलं व्यवहितेन्दु वधुः” भाष्यः ।

आ+आरोहे आरोपणे स्थापने च । स्वद्वयस्य वृष्णशोधन कालपर्यन्तं धनिकसमीपे स्थापने व्याधिः आहितः । अग्न्यादिः संस्कारभेदे अग्न्याधानम् । “जनपदे न गदः पदमादधौ” रघुः । “आदध्यात् संभारान् दर्भान् दीर्घान् गर्भान् च” ङ० सं० ४८ । “गर्भसाधत्त राज्ञी” रघुः । “ज्येष्ठायां धर्मचारिण्यां सहिष्णुणां गर्भसाधे” भा० व० २६२ अ० ।

आवि+आ+सर्थादातिक्रमेण धारणे । “कार्यमन्वाहितं भविष्यति” प्रबोधच० । “यदि स्यादिह गोविन्दो नैव दद्याद्विहितं भवेत्” हरिवं० १७१ अ० ।

अनु+आ+पश्चादाधाने । यदेकस्य निश्चितं द्रव्यं तेनापि अनु पश्चादप्यस्य हस्ते स्थापिते देहीति समयेन समर्पणे च । अन्वाहितशब्दे दृश्यम् ।

अभि+आ+साम्मुख्येन स्थापने “अस्यादध्युक्ष काष्ठानि तत्र दक्षते पापकृत्” मनुः ।

उप+आ+धर्मचिन्तायास्य “उपाधिनां धर्मचिन्ता” काम० । सामीप्येनाधाने अग्न्युत्पाते मेदि० । “अग्न्युत्पात उपाहितः” अमरः । संयोजने च अमरः । “तस्य निष्का उपाहित आस” शत० ब्रा० ११।४।११।

निर्+आ+निराकरणे “यः क्रव्यादं निरादधत्” अथ० १२।२।२६ ।

परि+आ+परितः स्थापने । “अथा कुम्भीमध्यग्नौ अयास्या सिञ्चोदकमवधेनम् । पर्याधत्ताग्निना” अथ० ६।५।५ । वि+आ+विशेषेनाधौ पीडयाम् । व्याधिः “यद्यात्मना प्रजया वा व्याधीयेत” श्रुतिः “एतद्वै परमं तपो यद्व्याहितस्तप्यते” शत० ब्रा० १४।८।११।

अम्+आ+पूर्वमाक्षिप्यस्य दोषस्य निराकरणे “समाहितः समा-धिस्थेऽप्युक्तसिद्धान्त आहित” मेदि० उक्तेः च सिद्धान्तो-क्ता दोषसमाधाने । सव्यक्चित्तस्य ईश्वरादौ संस्थापने समाधिः । “अथ चित्तं समाधातुं न शक्नोषि मयि स्थिरम्” गीता । सव्यगारोपणे “सोऽहं भारं समा-धास्ये त्वयि त्वं बोधुमर्हसि” भा० द्रो० ११ अ० । “तदात्मसम्भवं राज्ये मन्त्रिद्वयः समादधुः” रघुः ।

आविस्+आविर्भवने प्रकाशने “आविर्हितस्त्वनुयुगं स हि सत्यवत्याम्” भाग० २।७।२ ।

उप+सामीप्येन स्थापने उपलक्ष्यतया स्थापने च । “क्रिया हि वस्तूपहिता प्रसीदति” रघुः । “एतदुपहितचैतन्यम् वेदा० सौ० । “यदिन्द्रियैस्तूपहितं पुरस्तात् प्राप्तान् सुखान् न अरते चिराय” भा० शा० ७४१७ श्लो० । लक्षणे स्वरूपप्रच्छादने उपपद्यम्यङ्गज्ञैतवमित्यमरोक्तेः ।

तिरस्+अन्तर्ज्ञाने प्रच्छादने । “इति बाह्व्य विबुधान् किञ्चिदोनिस्तिरोदधे” कुमा० ।

नि+स्थापने अज्ञातस्वामिकतया द्रव्यस्य स्थितौ स्थापने च “अनि-धायैव तद्द्रव्यमाचलः सुचिताभियात्” मनुः । “अिरधि निदधानोऽञ्जलिपुटम्” सा० द० । “अलं प्रयत्नेन वा तत्र ना निधाः पदं पदव्यां सगरस्य सन्तते” रघुः । “यस्तु पश्ये-न्निधिं राजा पुराणं निश्चितं क्षितौ” मनुः ।

प्र+नि+ऐकाग्र्येण मनसः स्थापने । “ईश्वरप्रणिधानाद्वा” पात० सू० । “प्रणिधानं मक्तिविशेषः” भा० । प्रेरणे च “नीधिं प्रवि प्रणिहिते तु करे प्रियेण” सा० द० । मनो-ऽभिवेशने च “किञ्चिन्व्याद्विगृह्यं गन्तुं मनः प्रणिदधे द्रुतम्” भट्टिः ।

प्रति+नि+तत्त्वस्वरूपतया करणादौ प्रतिनिधिः । “द्रव्ये-ऽविद्यमाने यत् सामान्यतमं मन्येत तत्प्रतिनिदध्यात्” सा० श्रौ० १।२०।६ प्रतिनिधिशब्दे दृश्यम् ।

सम्+नि+सम्यग्निधाने । “मेघेषूङ्खं सन्निधत्ते प्राणानां पवनः पतिः । तच्च सेवगतं वारि शक्नो वर्षति भारत ।” भा० अ० ६त० । “दूरादाहृत्य सन्निधः संनिदध्याद्वि-हायसि” मनुः । नैक्येन सम्बन्धे “समवेशं न कुर्वीत नोच्चैः सन्निहितो हसेत्” भा० वि० ४ अ० । “गुरो गुरौ सन्निहिते गुरुवद्भृत्तिमाचरेत्” मनुः । “अस्मिन् ज्ञतामण्डले सन्निहितया त्वया भाव्यम्” शत० । “भग-वान् हरिरद्यापि तत्त्वज्ञानां किञ्चिज्जननां वात्सल्येन सन्निधायित इच्छाकूपेण” भाग० ५।७।८ । नैक्येन स्थापने तु सक० । “स चाहं सहस्रस्था धनमित्येष तत्र संन्यधिषि” दशकुमा० ।

परि+वेष्टने आच्छादने । “यं परिधिं पर्यधात्” यजु० २।१७ । “येनेन्द्रस्य दृष्टस्त्वितिर्वासः पर्यधात्” पञ्चमी० २।२ “वासस्य परिवधैकम्” भा० वि० ६ अ० । “परि-हिते प्रातरनुवाके” आ० श्रौ० ६।६।१ । “दष्टिं परिदधे कण्ठे रौहिणेये च दास्याम्” हरिवं० ७१ अ० ।